Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

miser ille q̃ remedio egebat p̃hostiã illa insan
guine mediatoris d̃o miscdit reyciliaret. Nec
hoc fortitudini inguemens. t̃ad usũ aliq̃tenus
cuiq̃ uidi debet. fortũ n̄ fuit potentiq; desepul
chro resurgẽ. q̃ uiuũ de cruce descendẽ. Et no
tandũ ē q̃ cũ s̃ diuinitatẽ coetn̄ & p̃ōia coeq̃lis
sit pat̄. hoc sacficio ipẽ p̃se ñ egut. neq; n̄ reg
nũ di cũ ds ēet suũ ñ fuit s; fr̄ib; suis ipẽ fr̄ p̃
mogenit̄. p̃se iuste ñs regnandi. h̄ p̃cio sacficii
paranis & meffabili karitate p̃sulut. Spũ q̃
timoris pat̄ subiect̄ spũ pietatis h̄oi p̃descend.
& spũ scię q. uiq; debet discutt. spũ fortitudi
nis de hoste tũphaut. spũ p̃silii hoc potissimũ
tumphandi gen̄ elegit. Debis autt. v. donis aliq̃
dixmi. restat ut de reliq̃s duob; sapię. s. Immett
t̃ parũ aliq. put ds dedit dire saragam. Vnd
ut q̃ dr. facili intelligat. oportunũ uidet ut
rerũ inuisibiliũ exuisibilib; similitudo aliq̃
aptatur. Consida q̃ hōiem aliq̃ languore
cfectũ. & eo usq; deductũ. ut omũ inferioris
corporis parte p̃mortua. solo tm̄ uiuat capi
te. & ib̄ tm̄ sensib; uisu uidt auditu. & odoratu
uigeat. h̄ne uidet anima. nullo corpore q̃si
q̃dam p̃ietam. secdm uegetationẽ & significa

mira